

Celostátní porada

funkcionářů Republikánů MS

První poprázdňinová porada členů vedení naší strany se koná v sobotu dne 27. září 2003 v kinosále kina Ostrov v Havlíčkově Brodě. Zahájení v 11 hodin. Účast povinná! Hlavním bodem programu bude příprava II. Světového kongresu vlasteneckých strana, který se připravuje na únor 2004 a kampaně pro volby do Evropského parlamentu v červnu příštího roku! Obě tyto stěžejní akce budou zahájeny bezprostředně v návaznosti na výsledky porady.

Josef Valenta, místopředseda RMS

Celostátní porada

funkcionářů Republikánů MS

Právníci a soudci bud' záměrně mlží, anebo neznají právní řád v České republice

Před několika týdny se rozhořel mediální spor kolem Františka Oldřicha Kinského, který by ještě před rokem 1918 mohl v naší zemi používat titul hrabě. Veškeré šlechtické tituly však byly jako reakce na rakousko-uherské mocnářství a panování Habsburků zrušeny po vzniku Československa, jako jeden z prvních aktů jeho zákonodárského shromáždění. Tento spor dokazuje nejen oprávněnost varování se kterým vystoupila naše strana ještě v době, kdy bylo možno těmto právním excesům s krutým dopadem na naše lidi zabránit, ale názorně ukazuje i na zmatek v hlavách právníků a soudců, tedy lidí, kteří rozhodují o osudech lidí a jimž do spárů se může dostat každý člověk, aniž by spáchal jakýkoliv přestupek nebo dokonce trestný čin. Úplně postačí když pověd civilněprávní při. A do takové situace se i nechtěně může dostat kdokoliv.

Restituční zákony byly formulovány a zákonodárci zamýšleny jako právní způsob, kterým by bylo možné napravit křivdy napáchané komunistickým režimem. Komunistický režim je zde ovšem až od 25. února 1948. Proto je také možné uplatnit restituční zákonodárství pouze na vydání majetku konfiskovaného po zmíněném datu komunistického puče. Aby bylo možné žádat podle restitučních zákonů o navrácení majetku zabaveného podle dekretů prezidenta Beneše, muselo by se jednat o zneužití těchto dekretů po únoru 1948. V žádném případě však nelze uplatnit tento postup na případ pana Kinského, kterému byl majetek na základě dekretu číslo 12 konfiskován pro kolaboraci s nacismem již v roce 1945. Přes tento nesporný fakt se nechala nynější předsedkyně Nejvyššího soudu, dříve ústavní soudkyně paní Brožová (Tuto soudkyni jmenoval předsedkyní Nejvyššího soudu pan Havel, známý bojovník za práva šlechty, v posledním období své vlády na Hradě poznámka redakce.) slyšet, že na základě již existujících nálezů Ústavního soudu by mohl pa-

nu Kinskému být vydán majetek, který mu byl zabaven podle dekretů prezidenta Beneše. (Tyto dekryty byl Národním shromážděním přijaty jako zákony a jelikož platí kontinuita práva, jsou platné dodnes poznámka redakce.) Na vysvětlení paní Brožová uvedla, že stát je povinen vydat podle restitučních zákonů majetek zabavený podle Benešova dekretu (už z této formulace je patrný přezíravý vztah k českému právnímu řádu) číslo 108 v těch případech, kdy chybělo následné rozhodnutí správního orgánu o konfiskaci a také v případech, kdy byl majetek konfiskován již zemřelé osobě a s dědicem nebylo vedeno samostatné správní řízení.

Při tomto vyjádření pominula paní soudkyně hned dvě skutečnosti. Většina Kinského majetku byla zabavena na základě dekretu číslo 12, kdy nebylo žádné správní řízení potřeba a nemusel být vydán žádný výměr, pokud o něj nepožádal ten, jehož majetek se týkal. Dekret číslo 12 se týkal osob německé národnosti. A zde je právě ten největší problém. Jakmile by díky kauze Kinský byl vydán majetek v rozporu s restitučními zákony a dekretem číslo 12, bylo by otevřena cesta k naprosto bezproblémovému navrácení veškerého majetku i sudetským Němcům. Proto také ten zájem právníků, soudců a médií, protože právě oni by na různých at' již zákonných nebo nezákonných platbách vydělali neuvěřitelné částky přímo úměrné doslovnému přeorání vlastnických vztahů v České republice a návratu před rok 1938, respektive před rok 1918.

Každopádně můžeme konstatovat, že žádný zákonný princip nebyl v této kauze nacistického kolaboranta samozřejmě porušen. Palác Kinských v Praze byl sice zabaven na základě dekretu číslo 108, tam však potřebné správní řízení skutečně proběhlo. Doklady o něm jsou uloženy v archivu Magistrátu hlavního města Prahy (Doufáme, že se neztratí stejně jako materiály v případě chartistky Chadimové, která si tak málem přivlast-

nila Loretu poznámka redakce.)

Tvrzení paní soudkyně se opírá o další nesmysly. Jestliže Němec a kolaborant zemřel a jeho majetek nebyl ještě vydán dědicům, vycházelo se zcela přirozeně z toho, jakoby držitelem byl zůstavitel. Stejný princip platí i dnes, protože se dědic nemůže vyhnout důsledkům, například dluhům, které měl zůstavitel, ledaže by se zřekl dědictví.

To jsou však věci, které by nemusela ani soudkyně Nejvyššího soudu znát, alespoň by nám to potvrdil, ten kdo ji tam jmenoval. Musí však vědět, že od té doby, kdy působila na Ústavním soudu a kdy nálezy této instituce předpokládaly pro platnost dekretů splnění dalších náležitostí se změnila ústavní situace v České republice. Byl přijata v návaznosti na přípravu vstupu do Evropské unie tzv. euronovela Ústavy České republiky, která má účinnost od 1. června 2002.

Ta říká, že všechny mezinárodní smlouvy mají přednost před zákonem. Znamená to nejprve aplikovat mezinárodní smlouvu a poté teprve zákon. Součástí této euronovely je i reparační dohoda přijatá a publikovaná pod číslem 150/1947 Sb. V ní se jednoznačně uvádí, že každá signatářská země si ponechá, formou, již si sama zvolí, německý nepřátelský majetek ve své pravomoci nebo jím bude disponovat takovým způsobem, aby se nemohl vrátit do německého vlastnictví nebo pod německou kontrolu a zároveň odečte tento majetek od svého podílu na reparacích. Stanoví se tam i další oprávnění pro Československou republiku, tedy i její právní nástupkyni Českou republiku, včetně uznání odsunu sudetských Němců. Tato nová ústavní právní situace je i pro majetkové nároky německých příslušníků mnohem jednoznačnější a každý soud by ji měl respektovat.

Jelikož se změnila právní situace je povinností soudů tuto změnu respektovat. Jak může Nejvyšší soud řídit

někdo, kdo o této změně není ještě rok po jejím přijetí informován, zůstává záhadou.

Nyní však mnozí politici požadují, aby Nejvyšší soud zaujal stanovisko k případům, ve kterých lidé žádají o vydání majetku určovací žalobou. Jelikož se jedná o poslance a senátory není se ani možné divit tomu, že neznají rozsudky, které vydání majetku zamítly a ve zdůvodnění rozsudku také citovaly. Pokud soudy rozhodly ve prospěch pana Kinského, evidentně nehleděly na reparační smlouvu a tím také porušily český právní řád. Z tohoto důvodu jsou také tyto rozsudky neplatné. Z této situace jsou možná pouze dvě východiska. Buď Nejvyšší soud upozorní na změnu ústavní situace a povinnost aplikovat mezinárodní smlouvy. Druhá možnost nastane v situaci, kdy Nejvyšší soud přihledne více k zájmům vlivné lobby, než k českému právnímu řádu. V tom případě musí nastoupit Ústavní soud, který už jednou, byť v jiném složení rozhodl proti Nejvyššímu soudu v souvislosti s mezinárodními smlouvami o lidských právech.

Pokud by obě tyto nejvyšší soudní instance podlehly politickým tlakům, bylo by to nejen ostudné, ale především osudné, neboť by jejich prostřednictvím naše republika popřela svoje členství v protinacistické koalici a zařadila by se po bok nacistického Německa, jako jeho poražený soupeřník a spolupachatel zločinů druhé světové války.

Není nutné však větš hlavu. Vždy je možnost se obrátit na Soud pro lidská práva ve Štrasburku. Podle dosa- vadních výsledků je patrné, že by uspěla žaloba vedená podle principu nadřazenosti mezinárodních smluv nebo jinak řečeno vnitrostátní platnosti mezinárodních smluv. A. V.

Politický turista žádá, radí, informuje

Nikde, ani v anglosaském systému se nestali lidé soudci ze dne na den, podle potřeb momentální politické situace

Nejspíše první polistopadový předseda Československé strany socialistické je velmi problematickou postavou. Zdědil stranu bohatou a slavnou. Z balkonu jejího sídla se na Václavském náměstí pěla československá státní hymna, objímali se tam Havel s Dubčekem již dlouho před tím, než se přesunuli s celým tím listopadovým cirkusem na Letenskou pláň.

Se všemi těmito výhodami nedokázala socialistická strana nic jiného, než promrhát svůj majetek, spojit se několikrát s parazity typu Dienstbier a zmizet v propadlišti dějin. Nyní je jakýsi pan Vyvadil, účastník těchto trapností a první politik, který si vysloužil přídomek politický turista, soudcem a jak jinak už znovu radí jak vše dělat lépe a radostněji. Naposledy v článku publikovaném v Hospodářských novinách.

Nejprve zaštit'uje soudce tvrzením, že prý nemine den, aby na soudce někdo nezaútočil.

Naprosto v rozporu se skutečností poté odhaluje pravý důvod svého mediálního snažení. Chce být nejspíše zvolen předsedou soudcovské unie, neboť se kolem sebe ohání jako Ráb za mlada. Tvrdí: "DRTIVÁ VĚTŠINA SOUDCŮ PRAČUJE DOBŘE A NA HRANICI SVÝCH SIL, CHYBÍ VŠAK POZITIVNÍ MOTI-

VACE. A dále rozvádí, zavést ji (rozuměj pozitivní motivaci) je choulostivé (protože jde o zvýšení již tak obrovských platů začínajících někde na 60 tisících měsíčně), ale nezbytné. Pokud by byl soudce, který pracuje rychle a kvalitně (něco podobného Pankráckému tribunálu za nacistické okupace, kdy nebožák přicházel k soudu již nahý, aby byl za pět minut odsouzen a vypětí s'at na gilotině, aniž by bylo nutné ho svlékat), finančně zvýhodněn, zavedlo by to takový vitr do justice jako máloco."

Takovému tvrzení lze i od politického turistu věřit. Pokud by za každý vyřízený případ bylo třeba 5 tisícovek navíc, během několika dnů by soudci neměli na stolech ani jediný spis. Spravedlnost by však plakala a jistě by jí nestačil ani šátek přes oči, ale musela by si ty oči vypíchnout jako Oidipus, nezměrným žalem na nespočetným množstvím lidských tragédií.

Jen více takových rad. Česká justice nestojí za nic, po- vidá se o tom, že je zkorumpovaná, neschopná hledat spravedlnost, protože její soudci se změnili v úředníky bezohledně se držící předpisů.

Podle mého názoru by vitr jako máloco zavedlo do justice zrušení doživotního neodvolatelného jmenování a jejich jmenování teprve po mnoha zkušebních letech. Nikde, ani v anglosaském systému se nestali lidé soudci ze dne na den, podle potřeb momentální politické situace, celý systém zral léta a možná, že má dnes chyby, rozhodně má však blíže ke spravedlnosti, než ten český. Petr P.

Korupce v ČR

Pokud se obchází důležitá pravidla, připravuje se půda i pro obcházení těch klíčových

Jestliže chceme pochopit a řešit tak vážný problém, kterým korupce bezesporu je, musíme jej nejprve definovat. Je třeba si uvědomit, že to není jen obálka s penězi, ale třeba i jen protislužba. Vše tak důvěrně známé nejen ze socialistické reality, ale také z tehdejší "umělecké" produkce typu "Jáchyme, hoď ho do stroje". S akcí "Čisté ruce" přišli právě Republikáni. Po mnoha letech byl jejich program opět vykraden a použit parlamentní bandou pěti. Použit před volbami, ale nereali- zován po nich.

Bezohotovostní placení pokut a policejní provokatéři. To jsou některá z hesel, jimiž před časem ohlašovali nový plán proti úplatkům na úřadech. I přesto, že vláda považuje protikorupční program za jeden z klíčových, hmatatelně zlepšení je stále v nedohlednu.

I předseda vlády, když si právě nepřipíjí s roboty přiznává, že se protikorupční program teprve rozbíhá, že existují dílčí výsledky, ale ty nejsou rozhodně průlomové. Proto jeho vláda a její ministři odsouhlasili pod heslem, slibem nezarmoutíš, tvrdší plán boje.

Předseda Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního tak musí po prázdninách předložit návrh, jak skoncovat s korupcí v instituci, která je spojována s úplatkářstvím už roky. Zápis domu či bytu trvá např. v Praze téměř pět měsíců. Úředníci by to přitom měli podle zákona stihnout o dva měsíce rychleji. Nadále proto prosperují zprostředkovatelé, kteří slibují, že zápis

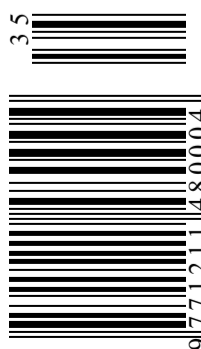
zařídí do několika týdnů. Zcela běžné ovšem, jinak by toto téma ani nepatřilo mezi korupční, že si za tuto službu zprostředkovatel naučí deset tisíc i více.

Současné vedení katastrálního úřadu přitom proklašuje, že se od loňského podzimu, kdy nastoupilo, kontroly přitvrdily a každý podezřelý rychlý zápis se pro- věruje. Zajímavé ovšem je, že na jedné straně prospě- rují tak zvaní zprostředkovatelé a na druhé straně zatím nikdo nepřišel ani na jediný konkrétní případ, kdy by nějaký pracovník svévolně urychlil zápis a bylo by se možné domnívat, že to nebylo zadarmo.

S dokazováním korupce se potýkají i policisté, kteří ji mají vyšetřovat. "Obě strany, jak ta, která dává, tak ta co bere, mají z úplatků prospěch," vysvětluje náměstek policejního prezidenta, proč je tak těžké narazit na svědky. Je logické, že v těchto případech není poško- zena konkrétní osoba, ale veřejný zájem a tady zcela logicky práce policie pokulhá.

Vláda proto chce v budoucnu spíše než represí vytvořit nová pravidla, která by k brání úplatků nesváděla. Mi- nisterstva vnitra a financí např. zkoumají, zda by bylo možné platit pokuty za dopravní přestupky bezhoto- vnostně převodem na účet nebo složenkou.

Vláda v září navíc rozhodne, zda budou v České re- publice v následujících letech působit policejní provo- katéři, kteří by se "na zkoušku" pokusili uplácat např. soudce. Dokončení na straně 2

Odškodné

Sankce OSN proti Libyi zahrnovaly embargo na vzdušnou dopravu, dodávky zbraní a některých součástí ropných zařízení

Pozůstali po obětech útoku na let 103 společnosti PanAm z 21. prosince 1988 se mohou brzy dočkat odškodnění od Libye, jejíž úřady byly po dlouhou dobu podezřívány, že atentát připravily. Odškodnění má být výsledkem dohody, kterou připravily vlády ve Washingtonu, Londýnu a Tripolisu.

Podmínkou vyplacení odškodného a odvolání sankcí OSN proti Libyi, pozastavených v roce 1999 měl být dopis Radě bezpečnosti, v němž se oficiálně přizná k odpovědnosti za přípravu pumového útoku. Po atentátu na palubě Boeingu 747 zahynulo 259 lidí a dalších jedenáct na zemi u skotské vesnice Lockerbie. To již bylo splněno.

Podle zdroje OSN zbývá ještě doladit detaily související s převodem peněz přes účet u Banky pro mezinárodní platby ve Švýcarsku.

Zprávám o urovnání letitého problému, který byl příčinou diplomatické izolace režimu v Tripolisu, předcházely četné náznaky politických činitelů.

Pověření advokáti informovali pozůstalé o dohodě. Předběžná schůzka mezi zástupci pozůstalých a libyjskými představiteli se již konala. Každá z rodin pozůstalých by měla z Libye dostat deset milionů dolarů. Podle deníku Financial Times by čtyři miliony měly být odeslány po odvolání sankcí OSN, další čtyři miliony po odvolání sankcí vyhlášených USA a další dva miliony poté, co bude Libye vyřazena z amerického seznamu zemí podporujících terorismus.

Sankce OSN proti Libyi zahrnovaly embargo na vzdušnou dopravu, dodávky zbraní a některých součástí ropných zařízení. Součástí opatření USA bylo především zmrazení libyjských finančních fondů v amerických bankách a zákaz pro americké občany používat služby libyjských podniků.

Tripolis už v minulosti vydal k procesu před zvláštním skotským soudem dva své občany obviněné z přípravy atentátu na Boeing 747. Jeden z nich byl v roce 2001 odsouzen na doživotí a druhý byl obviněn zproštěn.

Ačkoli podle diplomatických zdrojů převládá naděje, že tentokrát bude jednání o dohodě na rozdíl od předchozích pokusů dovedeno do úspěšného závěru, situace ještě může zkomplikovat Francie. Libye je obviňována, že stála v pozadí příprav ještě jiného leteckého atentátu, který se udál 10. září 1989 v severní Africe. Po výbuchu pumy na palubě francouzského letadla linky UTA 772 z konžského Brazzavillu do Paříže zahynulo v jeho troskách sto sedmdesát lidí.

Asociace SOS Atentats sdružující pozůstalé po obětech tohoto útoku již vyzvala francouzskou vládu, aby od Tripolisu získala "odpovídající odškodnění". Francie je jedním z pěti stálých členů Rady bezpečnosti OSN, která rozhoduje o odvolání protilibyjských sankcí.

Jak je vidět peníze zmožou vše. Z kmána dělají pána, z teroristy mírotvůrce a zloděje důstojného občana. Co však mohou dělat ti, kdo peníze nemají? **JoKo**

Nízké IQ se projevuje i ochotou nechat se jednoduše zmanipulovat

Prožité příběhy jsou stále účinným nástrojem k vedení a učení lidí, protože názorně ukazují, jak si lidé dokáží poradit s reálnými problémy. Nic neslouží k dobru tolik jako talent vypravěče.

P. Drucker učil své žáky vyprávěním příběhů jak ze svých manažerských začátků, tak i třeba z doby, kdy Alfréd Sloan vedl General Motors do transformace. I nejlepší knihy s oblastí podnikání a managementu obsahují celou řadu historek z reálné praxe. Příběhy ozřejmují pracovní role, vštěpují lidem etické hodnoty a ukazují, jak plnit těžko popsateľné složité úkoly.

Příběhy pomáhají novým zaměstnancům rychle se adaptovat a zvládat změny, definují, "kdo jsme a proč jsme zde". Hrají velkou roli v udržování skupinové paměti. Vyprávění příběhů je vysoce efektivní, ale nedostatečně využívanou technikou.

Stojí za povšimnutí scéna, když lidé uslyší slova: "Bud vám vyprávět příběh..." uvolní se. Stanou se otevřenými a začnou pozorně naslouchat. Stanou se neurologicky připravenými přijímat nové informace a nové poznání. Výsledkem tohoto stavu je, že lidé si zapamatují mnohem víc z toho, co slyší. Ztotožní se s tím a převedou si poučení do použitelné podoby.

Často děláme chybu, když uvažujeme o podnikání jenom ve smyslu čistě racionálních kalkulací, tedy jako o souboru činností, které za pár let budou počítáče dělat lépe než lidé. Tato chyba je znát i v diskusích a rozhovorech manažerů: "Dejte mi jasná fakta.", "Co naznačují čísla?", "Zvažme dostupné informace a pak se rozhodněme."

Některé příběhy se v různých variantách objevují ve více organizacích. Např. o tom, jak řadový zaměstnanec zabránil nejvyššímu šéfovi v porušení pravidel. V IBM se např. traduje příběh o tom, jak topmanager T. Watson pochválil zaměstnance bezpečnostní služby, který ho nepustil přes vrátnici, protože se neprokázal identifikačním průkazem. Něco podobného se podle

jiného příběhu odehrálo i ve firmě Revlon, jenže recepční, který odmítl pustit ředitele přes vrátnici bez průkazu, byl propuštěn. V prvním případě zní poučení tak, že je třeba za všech okolností přísně dodržovat pravidla, z druhého případu vyplývá poznání, že je třeba poslouchat ty, kteří pravidla vydávají.

Společnost 3M používá vyprávění příběhů jako součást plánování. Příběhy mají u lidí vyvolat pozitivní vzrušení a zaujetí. Vyjasňují výzvy, před kterými firma stojí, naznačují přístup k zajištění budoucnosti.

V IBM jsou dokonce vyšší manažeři systematicky připravováni na vyprávění příběhů. V řadě firem se používají i ve vztahu k zákazníkům jako prodejní a marketingový nástroj. Umožňují zákazníkům pochopit kontext a získat k firmě emocionální vazbu.

U firmy HewlettPackard téměř každý zná příběh o tom, jak zakladatel firmy B.Hewlett potřeboval něco ze skladu materiálu a našel dveře zamknuté. Násilím je otevřel a nechal na dveřích tento vzkaz:

"Nikdy nezamykejte tyto dveře!" to byla pro zaměstnance velká lekce o vzájemné důvěře i o pořádku.

Nový šéf British Airlines jako jednu z prvních věcí po nástupu do funkce udělal to, že odjel na letiště a nasedl do prvního letadla BA. První třída v letadle byla plně obsazena a personál chtěl někoho z cestujících v první třídě požádat, aby uvolnil své místo a přesedl si. Nový generální ředitel to však odmítl: "Tito lidé si přece zaplatili za svoje letenky. Dejte mi jakékoli místo, které je volné." Jediné volné místo bylo v poslední řadě a nedalo se sklopit. Nový šéf souhlasil. Pak mu letuška přinesla několik časopisů na čtení. On však řekl: "Dejte to napřed platícím zákazníkům." Jeho předchůdce by nikdy nic podobného neudělal. Tento minipříběh přináší toto jednoduché poučení: Zákazník je vždy na prvním místě. Příběh pomohl pozitivně ovlivnit veškerou komunikaci personálu se zákazníky. **Petr Pěkný**

Korupce v ČR

Dokončení ze strany 1

To jsou však všechno metody, které samy o sobě nebudou účinné do té doby, než se sníží, opět podle našeho návrhu počet státních úřadů a úředníků.

Podle jiných názorů korupce ze země nezmizí, dokud úřady nedodrží alespoň to základní, např. vyřizovat všechny případy v zákonné lhůtě. Malá korupce je totiž stejně nebezpečná jako největší úplatkářské kauzy. Po-

ud se obcházejí důležitá pravidla, připravuje se půda i pro obcházení těch klíčových.

Podle názoru Republikánů však mohla být většina těchto tíživých problémů roku 2003 o kterých je jasné, že je současná zkorumpovaná vládnoucí garnitura nedokáže a ani nechce řešit vymýceno již dávno. Stačilo by pouze postupovat podle našeho zavrhaného receptu nazvaného "Čistě ruce". **A. V.**

Velké obchodní řetězce porušují zákony

Velké obchodní řetězce porušují zákony, jelikož jsou ale velké není v České republice žádná instituce, která by je za to potrestala.

Pobledlí prodavači, pokladní, nervozita, únava. To jsou dnes hlavní dojmy z návštěvy českých a moravských supermarketů. Ve snaze zvýšit na maximum své zisky si zahraniční majitelé supermarketů nejen diktují likvidační nákupní ceny, ale také bezohledně odírají své zaměstnance.

Pokuta až čtvrt miliónu korun hrozí společnosti Ahold za to, že ve svém hypermarketu Hypernova v Břeclavi, podle místního úřadu práce, porušovala zákoník práce. Nejde však o ojedinělý případ. Kontroly Úřadu práce v celé zemi potvrzují desítky případů ročně, kdy obchodní řetězce nedodrží zákonem stanovené podmínky pro zaměstnance.

V Hypernově v Břeclavi, kde pracuje sto zaměstnanců, zjistili pracovníci Úřadu práce hned několik přešlapků. Nejzávažnější z nich bylo to, že za stejnou práci nedostali stejný plat dva zaměstnanci, muž a žena. Jak uvedl zástupce Úřadu práce, byla tak prokázána mzdová diskriminace. Mezi dalšími prohřešky supermarketu bylo i vedení dvojí docházky do zaměstnání. Jedna pro mzdovou účtárnu, která odpovídala měsíčnímu fondu pracovní doby, a druhá, skutečná pro zaměstnance. Ta byla převážně delší, než určují normy.

Podle kontrolorů zaměstnavatel neposkytl pracovní přestávky na jídlo a oddech, u některých neproplácel přesčas.

Společnost Ahold uvedla, že část nedostatků odstranila. S tím, že by diskriminovala zaměstnance ale nesouhlasí, proti rozhodnutí se odvolala a celou záležitost nemění, do konce správního řízení, komentovat. Firmě

se také nelíbí postup Úřadu práce, který zveřejnil výsledky už nyní, ještě před koncem správního řízení.

Zástupci Úřadů práce z celé země potvrzují, že především s proplácením přesčasů a dodržováním pracovní doby mají problémy obchodní řetězce všude. Kontroly to ovšem obtížně prokazují. Lidé samozřejmě řeknou, že dělali přesčas, ale v dokumentaci žádné uvedeny nejsou. V případě prokázání přestupků hrozí firmám pokuty ve výši desítek tisíc korun.

Také jednatel společnosti Globus potvrdil, že kontroly jsou v jeho firmě velmi časté. Globus zaměstnává asi pět tisíc lidí.

Předseda Odborového svazu pracovníků obchodu A. Leitner, který zastupuje při kolektivním vyjednávání také zaměstnance obchodních řetězců, uvedl, že v přístupu a chování řetězců existují rozdíly. V poslední době se nejvíce zhoršila situace a komunikace v řetězcích Ahold a Tesco. K těm lepším naopak řadí OBI, Makro a Globus. V těch, pokud se vyskytnou nějaké problémy, jsou řešeny operativně ještě týž den.

Obchodní řetězce u nás zaměstnávají asi sedmdesát tisíc lidí. A to je právě taková síla, že si veškeré státní instituce snadno spočítají, jak by vzrostla nezaměstnanost. Proto si raději hrají na mrtvého brouka. Desetitisícová pokuta firmě, která jako podmínku vyložení zboží na regály požaduje dodávku stejného množství zdarma a tím likviduje výrobce, je stěží obhajitelným klamáním veřejnosti.

A pobledlí a vyčerpaní zaměstnanci jsou ještě více zstrašení. Při příští stížnosti dostanou přímo odpověď a pracovníci úřadu práce je ještě vyřadí z evidence pro špatnou pracovní morálku. **Jaroslav Ditrich**

POZOR, POZOR

Po delší době důsledného dodržování informační blokády, dá se říci klatby vyřčené nad Republikánskou stranou vládnoucí "vyvolenou" garniturou, projevil Mladá fronta zájem o rozhovor s předsedou naší strany. Redaktorka se dostavila v doprovodu fotografa v domluvený termín na útěchovskou radnici. Předpokládaný termín zveřejnění v magazínu MF v posledním týdnu srpna. O otázkách a chování těchto zástupců novinářské obce se dočtete v příštím čísle Republiky. Můžeme slíbit, že se pobavíte. **Redakce**

POZOR, POZOR

slala tehdejší ministryni spravedlnosti V. Parkanové návrh na podání stížnosti pro porušení zákona. Stížnost putovala také na Ústavní soud. "Rekli nám, že z procesních důvodů nemohou nic udělat" popisuje situaci Ševčíková. Ta se zároveň domáhala i na Nejvyšším státním zastupitelství obnovu procesu. "Státní zástupci podle nich postupovali správně. Samotnou podstatou věci se už nezabývali, tzn. jak byl zraněn, čím. Podle nás to byl boxer, železo v pěstí, ani protizákladní zákazem jakékoli foto a video dokumentace zraněného. Nikoho ani nezajímalo, že přes opětovné žádosti nebyl k soudu pozván ani jeden ze čtrnácti zpracovatelů znaleckých posudků," tvrdí Ševčíková.

Josef Odložil byl mnohonásobným československým rekordmanem. V roce 1965 vytvořil světový rekord na 2000 metrů. Každý rok v červnu se sjede do Prahy atletická špička na jeho memoriál.

Za své kariéry se Odložil žádné biografie nedočkal. Kniha o něm vyšla až teď. Napsala ji jeho sestra a má výmluvný název Prostě, zabil jsem otce. **A.P.**

Prostě, zabil jsem otce

Josef Odložil byl mnohonásobným československým rekordmanem

Píše se 7. srpen 2003. Před deseti roky byl na diskotéce v Bělé pod Pradědem smrtelně zraněn československý olympionik Josef Odložil. Soud obvinil a následně poslal do vězení jeho syna Martina.

Ani po deseti letech po tragické smrti Josefa Odložila nepřestává jeho sestra usilovat o to, aby se případ znovu otevřel a znovu dostal před soud. "Jde mi o princip. Sháním někoho, kdo mi s novými důkazy a svědky pomůže dokázat, jak to skutečně bylo. Chci se obrátit na Evropský soud pro lidská práva. Pevně věřím ve vítězství pravdy," nevzdává se naděje paní Ševčíková.

Soudy, okresní i krajský, za Odložilovu smrt poslaly v roce 1996 do vězení jeho syna Martina, který měl, podle nich, udeřit svého otce na diskotéce v Bělé pod Pradědem pěstí do obličeje. Odložil upadl na kamennou dlažbu a po měsíci v bezvědomí zemřel v olomoucké vojenské nemocnici. Martin, který tvrdil, že je pro něj otec cizí člověk, se hájil tím, že bránil svou přítelkyni. Jeho verzi soudy odmítly a odsoudily ho na čtyři roky za mříže.

Ve vězení však nestrávil ani den, protože mu v lednu 1997 prezident Havel udělil milost. I přes ostrou kriti-

ku a pochybnosti, že mladík dostal milost z protekce, se Havel rozhodl nepodávat k tomuto případu žádný komentář. Martinova matka a bývalá žena Josefa Odložila, sedminásobná olympijská vítězka Věra Čáslavská, byla do roku 1992 prezidentova poradkyně. Havel to později vyvracel v hovorech z Lán: "Chápu pocity rodiny zemřelého, ale nechápu jak se mohou k věci vyjadřovat lidé, kteří nečetli trestní spis a neznají souvislosti. Já jsem se rozhodl po velmi důkladné a odpovědné úvaze."

O milost pro Odložila požádal prezidenta Spolek na podporu nezávislé justice Šalamoun. K němu se připojila i řada olympioniků, signatářů Charty 77 a i současný ministr kultury Dostál.

"Prezident vlastně zachránil dva lidi, protože Martino-va maminka je ve velice špatném psychickém stavu," komentovala tehdy prezidentovu rozhodnutí L.Procházková ze Šalamounu. V roce 1998 se Čáslavská, která vždy stála při synovi, uchýlila do psychiatrické léčebny a omezila kontakty s vnějším světem.

Odložilova rodina spolu s jeho sestrou se však nedokázala smířit s tím, jak případ dopadl. Paní Ševčíková po-

A teď plat' Reforma veřejných financí

Cest k její realizaci dnes můžeme v české kotlině vystopovat nejméně pět

Zdravotnický personál, který požívá zcela přirozeně největší důvěry ve veřejnosti musí pracovat v nelidských podmínkách. Média ještě navíc hledají jen důvod jak při každé příležitosti lékaře a sestry kritizovat za lajdáckou práci, či špatně určenou diagnózu.

Přicházejí-li k nám informace o dění v našem zdravotnictví, (vlastně totéž platí téměř o všem, co se u nás děje) je k nevíře, že to zdravotníci dosud neodradilo od práce v takových podmínkách a stresech. Paní ministryně zdravotnictví chrlí, pro účely reformy tohoto resortu, jeden originální, pro mnohé šokující, nápad za druhým.

Nápad, kontrolovat hospodaření nejen Všeobecné zdravotní pojišťovny, ale i ostatních je snad jediný dobrý. (Snad pochází z její hlavy). Naopak kuriózním se stal ten, že by si pacienti měli k lékařským vyšetřením či zákrokům, včetně nákladů za vypsání receptu, nosit sešitek, do kterého by si zapisovali výdaje. Kdo má bohatou fantazii, může si v duchu představit, jak nemocný, mnohdy týrán různými bolestmi, nosí u sebe sešitek s tužkou, do kterého si vše zapisuje. Nejsem si jista, zda jsem se nepřeslechla a nebylo řečeno něco mnohem méně neuvěřitelného.

Další "perlu" této dámy je, že je v naší zemi příliš vysoká frekvence návštěv lékařů, pryč si nás minulá totalita k tomu vychovala. Snad je to pravda, ale chtělo by to učinit rozbor, proč takto někteří lidé čini a teprve poté to předávat médiím.

Když nedávno americký prezident slíbil Africe poskytnout vysokou dolarovou pomoc pro snížení výskytu AIDS, ozvaly se v dost velké míře názory občanů, že by se tyto peníze lépe využily pro občany Spojených států, což bylo bez rozpaků a strachu z nehumánního myšlení zveřejněno. Když totéž prohlašují a zveřejňují Republikáni u nás, jsou nazýváni tolika hanlivými jmény (mezi kterými populisté, rasisté, antihumanisté patří k těm nejmírnějším, protože většina novinářů má nejraději slovo nacista nebo fašista), že by pes od nich kůrku nevzal. A toto rčení není jen obrazné, když se podíváme na naše volební výsledky. Čím to je, že lidé, které vláda vyloženě okrádá ji stále dokola volí a ještě k tomu ze svých skromných prostředků přispívají na různé dobročinné akce na kterých tahají peníze z jejich peněženek lidé, kteří se jako Lucie Bílá přímo topí v penězích. V naší zemi se pěstuje a propaguje humanita i v době kdy nemáme prostředky pro zaplacení dodavatelům léků, vědeckým pracovníkům, lékařským fakultám, včetně spravedlivého platového ocenění těch, kteří ještě ze zdravotnictví neodešli.

Přes alarmující nedostatek peněz plánujeme pomoc zemím třetího světa, které pro své obyvatele nemohou zajistit lékařské ošetření včetně náročných operací s následným léčením a poté jejich návrat domů, se zásobou patřičných léků. Kupodivu se o tento "humanitární problém" zajímá i ministr vnitra, který je opozicí kritizován za špatnou práci jeho resortu. Přitom tyto země se nám při nejbližší příležitosti "odvděčí" třeba pumovým atentátem nebo zavlečením AIDS či moru.

Náš zadlužený stát nemůže očekávat od svých občanů tolik prostředků, které míní pro uvedené účely vynaložit a tak se v tisku objevují zprávy typu: Onkologie v Brně shání peníze, chce léčit irácké děti. Na léčbu jednoho iráckého dítěte potřebují lékaři 1,5 až 2 miliony korun. Přitom by jich rádi léčili hned několik. "Do doby než bude obnoveno financování léčby Iráčanů, je potřeba, aby platila léčba česká strana," dodává přednosta brněnské dětské nemocnice, který v těchto dnech pobývá v kuvajtském ústavu jako hostující profesor.

Reforma veřejných financí je nezbytná. Ač by si každý přál, aby byla bezbolestná, nestane se tak. Cest k její realizaci dnes můžeme v české kotlině vystopovat nejméně pět.

Cesta první: Nikomu nic nevzít a přesto to vydávat za reformu. To je klasicky česká cesta chytré horákyně, uplatňovaná v minulosti při jiných příležitostech poměrně často. Léta frekventovaný model je teď ovšem bezcenný, populistický, či též předvolební.

Cesta druhá: Vzít všem stejně, což se u nás považuje za způsob jediný spravedlivý, když oběti, tak všichni stejně. Nikdy ne víc ode mě než od druhých model odborářský.

Cesta třetí: Vzít těm, kteří jsou na to zvyklí. Jejich léty ověřená přizpůsobivost útrapným podmínkám je proslulá, protože jinak by se ozvali. Leč oni se neozvou, anebo jen tak potichu. Takže proč nevzít jim? Aspoň si ten hrdý titul sponzor reformy doopravdy zaslouží. Důsledky nedostatečného financování se projeví až za mnoho roků, proč si s tím lámat hlavu už teď? Model školskyzdravotnický, někdy nazývaný též metoda nejmenšího odporu.

Cesta čtvrtá: Vzít konečně těm, kterým se ještě nevzalo, protože se vždy brání. A často jsou dokonce bránění a ubránění sami sebou. Je to mimo jiné státní správa, bující sekretariáty plné různých poradců, superteamy řešení administrativní problémy samy sebou vytvořené model sebedemokratický.

Cesta pátá: Vytvořit více zdrojů, růstem dynamiky příjmů s návazným snížením daní uvolnit napětí ve výdajích. V čase restrikcí výdajů je však zrychlený růst

nejistý a navíc je tu recese v západní Evropě se svými důsledky na naši otevřenou ekonomiku. Model na pohled nejlepší, leč obtížně dosažitelný.

Který model zvítězí? Nepřevládá reformační mix ve stylu od každého něco?

Vyvolení a povolání budou mít těžké rozhodování. Věřme, že si nebudou práci ulehčovat volbou modelů těch, kteří nekladou tuhý odpor. Kdo není dost bohatý, nemá nekupovat levně. Chudým laciná řešení nepomohou a první čtyři cesty se zdají být dost laciné. Zbývá tedy ta pátá. Vypadá logicky, moderně a dynamicky. Má je jednu vadu je velmi obtížná.

V situaci, kdy si nevíme rady, je dobré poohlédnout se jinam, zda náš problém už někdo náhodou neřešil. Činíme tak při jiných příležitostech a často, tak proč tedy nyní ne?

Příkladem je celá řada. V polovině 90. let na tom nebyla z pohledu veřejného deficitu lépe téměř žádná země tehdejší Evropské unie. Výjimku tvořilo pouze Lucembursko, které mělo veřejný přebytek.

Ty země, které chtěly vstoupit do Evropské měnové unie, musely snížit deficit tak, aby před jejím vznikem vykázaly trvalý pokles směrem k referenční hodnotě tří procent. A to je teď mimo jiné i úkol české reformy.

Zkušenosti pak ukazují, že takového snížení dosáhnout lze, ale že rozdíl mezi příjmy a výdaji státu je velmi křehká věc a vyžaduje stálou bdělost.

Příkladem nám může být, v dobrém i zlém, Francie. V roce 1996 tam veřejný deficit představoval 4,1 procenta hrubého domácího produktu a postupně se snižoval

až na úroveň 1,5 procenta v letech 2000 až 2001.

Významného snížení deficitu bylo dosaženo rozložným růstem příjmů i výdajů při snížení celkové daňové zátěže o osm desetin procentního bodu. To určitě nebylo snadné, ale povedlo se to. Poté bylo možné přistoupit ke snížení daní z příjmu právnických osob, při zkráceném pracovním týdnu zachovat mzdy státním zaměstnancům a vůbec přestat být tolik úzkostlivým při vyplácení sociálních dávek.

Prekvapením v roce 2002 ovšem bylo zjištění, že místo předpokládaného stabilního růstu ekonomiky v rozpětí dvou až tří procent, se dostavila stagnace. Příjmy státu sice vzrostly, ale ne tak, jak se očekávalo a také ne tak významně jako jeho výdaje. Výsledkem byl deficit ve výši 3,1 procenta HDP a samozřejmě zklamání. Ostražitost v hlídání veřejných financí po dosažení kýženého vstupu do Evropské měnové unie evidentně polevila. Jestliže veřejný deficit v zemích Evropské měnové unie tehdy představoval v tomto roce v průměru 1,3 procenta HDP a pro rok 2000 se dokonce změnil na veřejný přebytek, pak v roce 2002 tyto země už opět měly deficit ve výši 2,2 procenta HDP.

Česká republika stojí nyní před reformou veřejných financí. Bude to skutečná reforma, či jen soubor opatření?

Příklad Francie jasně ukazuje, že bez systémových zásahů, bez skutečné a promyšlené reformy, je možné dosáhnout jen krátkodobého efektu. Příliš optimistické předpoklady o dynamice ekonomického vývoje mohou veškerou, byť dobře míněnou snahu o ozdravení státních financí odsunout do sféry zbožných přání. A. V.

Kdopak z nás si ještě vzpomene na rodiče podobně postižených našich dětí, kteří se museli doprošovat lidského soucitu veřejnosti pomocí našich médií. A to bylo před několika lety, kdy jsme nebyli ještě tak nesmírně zadlužení! A připomeňme nezištnou pomoc, kterou několikrát poskytl těžce nemocným, zvláště dětem, předseda naší strany. Média by ho ovšem za takovýto čin nejraději ukamenovala.

Občanům nezbyvá než si postesknout: Vrátil mi alespoň část peněz? Paní ministryně Součkové chce zavést platby do zdravotnictví do 2000 Kč ročně. S tím vřele souhlasím, protože jsem si spočítal, kolik vydám v průměru peněz do lékáren a z hrůzou jsem zjistil, že jde asi o 4.500 Kč ročně. Žádám tedy MZ, aby mi 2.500 vrátilo a budeme vyrovnáni. V opačném případě budu muset všechny ty léky, které člověk s nepříliš pevným zdravím přece jen občas potřebuje, vysedět u lékaře a požadovat proplacení od zdravotní pojišťovny. Dnešním důchodcům bylo celý život strhááno na zdravotní pojištění, to byli ještě zdraví a dnes, když jsou staří, nemocní a chudí, řekne sociálně demokratické, lidumilná vláda podporovaná údajně věřícími ministry KDU-ČSL platě!

Petr P.

... a tak to vidím já

Boj o média

Boje o média se vedou jak v České republice tak i v USA. Kongres se vzpříčil snaze republikánů umožnit největším korporacím získat až padesátiprocentní kontrolu nad jednotlivými typy médií. Jedná se o mimořádný případ. Do čela odpůrců tohoto opatření, k nimž patřily skupiny spotřebitelů, asociace umělců a univerzity, stál demokratický kongresman David Obey. Přitom to jsou právě demokraté, kteří díky podpoře médií a umělců z jedné sorty dokázali prosadit do Bílého domu Clintona a jeho ctižádostivou megeru.

Nicméně se očekává, že díky vetu prezidenta Bushe se podaří podmínky posunout tak, aby byly pro velké korporace výhodné.

Výbor sněmovny reprezentantů se jasně vyslovil pro obnovení původního limitu na trhu a pro obnovení zároku souběžného vlastnictví tištěného a audiovizuálního média.

Skupina senátorů a kongresmanů navrhla také "prohlášení nesouladu", což je zřídka používaný legislativní manévr, k jehož prosazení je potřeba většiny v obou komorách Kongresu a podpisu prezidenta. Odvaha amerických legislativců vyniká zvláště, když uvážíme, že všechny velké televizní stanice návrh podporovaly.

Jsou také naši zákonodárci schopni podobného zvažování problému, včetně následného úsilí něčemu takovému zabránit? Dnes již víme, že NE.

Denně jsme svědky toho, že se podvolíme komukoliv, kdo přijde s návrhem na sebevíc zničující usnesení, které okleští práva občanů a to i jiných sférách.

O těchto i jiných klíčových problémech informuje republikánský týdeník *Republika* již od svého vzniku. Před několika lety probleskla tiskem zpráva, že ministr Gross vypsál odměnu třístatisíc korun tomu, kdo umožní zánik tisku, který prezentuje extrémistické názory s důsledkem jeho zákazu vydávání. Tato informace však rychle zanikla ve víru jiných událostí, takže se nikdo nedozvěděl, jak tato "očistná" akce dopadla, a který tisk měl pan ministr na mysli. Teprve nyní můžeme s jistotou konstatovat, že bývalý mašinfira měl na mysli náš týdeník *Republika* a chtěl využít nastrčené provokatéry, kteří by psali do našich novin tak, aby poskytl ministerstvu vnitra a kultury důvod pro ukončení vydávání *Republiky*. Je také důvodně podezření, že se na těchto aktivitách mohli podílet i bývalí redaktoři.

Přesto všechno vycházíme dál a je nám velkou ctí, že nás současná vládnoucí garnitura považuje za tak nebezpečné.

Cyril Malec

Doslov k vydání Analýzy 17. listopadu na pokračování v našem týdeníku

Vážení čtenáři, je mi potěšením, že právě díky týdeníku Republika jste si mohli osvěžit slova, která napsal před více než desítkou let člověk, jehož prozíravost, předvídavost i znalost konkrétních podmínek předurčily k tomu, aby sepsal dílo, které až stále ještě nedocenené, se jednoho dne zařadí mezi nejuznávanější a nejprogresivnější práce. Miroslav Dolejší již sice není mezi námi tak, jako mnoho dalších významných osobností našeho národa. Je trpkou ironií, že ti, kdo ho věznili a mučili za jeho odvahu, charakter a vlastenectví nebo jejich pohrobci dnes vládou v České republice. Je trpkou ironií dějin, že za pravdu se platí nejvyšší daň zatímco faleš, pod-

lost a zvlé jsou odměňovány hojnými pozemskými statky. Silný a věřící člověk si je však jist vyšší spravedlností a neváhá v zájmu pravdy obětovat i vlastní život. Mnohé z toho o čem Miroslav Dolejší psal se naplnilo, mnohé nás ještě čeká. Přesto nepodléhejme fatalismu a malomyslnosti. Jestliže jemu stálo za to se vzepřít a hovořit pravdu, my bychom v sobě měli najít dostatek odvahy k tomu, abychom řekli "A DOST". Národ lze obelhávat dlouhou dobu a zvláště národ, který již nemá vůli k tomu národem být. My jsme však zde a jsme připraveni jít ve stopách těch osobností všech dějinných etap, díky jejichž odvaze ještě existujeme my, náš národ i naše vlast. *Miroslav Sládek*

Další arbitráž

Arbitráží, kterými hrozí českému státu zahraniční investoři, přibývá. Dva takové spory najednou hodlá otevřít Paolo Catalfamo, šéf italského Invesmartu, většinou akcionáře zkrachovalé Union banky. Invesmart oznámil, že odeslal dopis informující Ministerstvo financí o úmyslu zahájit arbitrážní řízení. Ministerstvo ho však podle mluvčího dosud neobdrželo. Žaloby se opírají o mezinárodní smlouvy na ochranu investic. Jednu z arbitráží hodlá vést nizozemská společnost Invesmart B.V., druhou Catalfamo jako italský občan. "Motivem našeho jednání je ochrana našich práv, nikoli vytváření další finanční zátěže pro české občany", prohlásil Catalfamo. Na základě jeho dřívějších prohlášení, by požadované odškodné mohlo představovat částku kolem deseti miliard korun. Finanční nároky však Invesmart zatím nevznese. Catalfamo doufá, že v příštím půl roce se spor vyřeší smírnou cestou. "Ten dopis je vlastně výzva ke smíru", vy-

světřil mediální zástupce Invesmartu. Ministr financí Sobotka již dříve na hrozbu arbitráže reagoval prohlášením "Invesmart do Union banky nic neinvestoval, o poškození jeho investice tedy nemůže být řeč." Podle smlouvy s Fondem národního majetku měl Invesmart vložit do Union banky zhruba tři miliardy korun. Nikdy k tomu však nedošlo. Žalobci jsou přesvědčeni, že diskriminační jednání českých státních orgánů začalo letos v únoru, kdy Ministerstvo financí vzalo zpět příslib státní pomoci a vyvrcholila tím, že ČNB odmítla poskytnout Union bance překlenovací úvěr, následně ji odebrala licenci a trvala na její likvidaci. Invesmart B.V. je nizozemská investiční společnost. Jejím 98procentním vlastníkem je Paolo Catalfamo. Union banka v únoru uzavřela své pobočky a od května je v konkursu. *A.V.*

... a tak to vidím já

III.

ŽIVOTOPIS, NEBO VZPOMÍNKY?

strana 77

VYHODNOCENÍ ČTENÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Nebývalý zájem o naši soutěž je milým důkazem o oblíbenosti našeho týdeníku a odvaze a morální vyspělosti našich čtenářů. Díky patří samozřejmě všem a ta trocha štěstí dnešních vylosovaných bude jistě příště přána i Vám.

Za měsíc srpen 2003

Igor Vraný - Rožnov pod Pradědem
Vladimír Zeman - Týniště nad Orlicí
Jan Rosol - Brno

Děkujeme a těšíme se na další spolupráci.
Redakce týdeníku Republika

SOUTĚŽ PRO ČTENÁŘE TÝDENÍKU REPUBLIKA

Redakce týdeníku Republika spolu s prodejnou Pafaas v Liberci připravila pro své čtenáře soutěž o zajímavé ceny. Soutěž začíná dnešním dnem a bude probíhat až do konce roku 2003. Každý měsíc (poslední den v měsíci) bude vylosováno vždy pět cen. **1. cena: rádiomagnetofon, 2. cena: stolní elektronický kalendář + budík + kalkulačka + svět.čas, 3. cena: nástěnné hodiny, 4. a 5. cena: mini rádio + stereo sluchátka!** A jak se dostane čtenář Republiky do slosování? Stačí když pošle na adresu týdeníku Republika (Masarykova 31, Brno 602 00) finanční příspěvek alespoň 200Kč (jedná se o klasický příspěvek na činnost RMS a vydávání našeho týdeníku!), jména pěti vylosovaných čtenářů budou každý měsíc zveřejněna v týdeníku Republika a cena zaslána poštou. Na složenku napište svou přesnou adresu. A pokud neuspějete v měsíčním losování, máte další šanci ve velké vánoční soutěži. Ze všech účastníků soutěže, během celého roku se dostává každý do velkého slosování, které proběhne koncem prosince 2003, kde bude hlavní cena dětská akumulátorová motorka v hodnotě 3490Kč, mini přenosný televizor s rádiem, porcelánová lampa + hodiny na dálkové ovládání a jiné hodnotné ceny. Kolikrát se do soutěže zapojíte, záleží pouze na Vás. Smyslem této soutěže je poděkovat věrným čtenářům, kteří finančně podporují činnost vlastenecké politické strany a vydávání Republiky a zároveň oslovit ty čtenáře, kteří teprve zvažují zda poslat finanční příspěvek. Soutěžící takto pomohou ve vydávání Republiky a zároveň mají šanci vyhrát zajímavou cenu. Republikáni myslí i na budoucnost našeho národa - naše děti, takže i pro ně je určena soutěž „Malujte s Republikou“. Stačí namalovat obrázek na téma vlast, národ, Česká republika, naše příroda atd. a poslat jej na adresu PAFSAAS, Dr.M.Horákové 10/74,460 06 Liberec 6. Obrázek označte adresou i věkem dítěte. Každý měsíc vyhodnotíme nejlepšího „malíře“, který obdrží cenu: 3 dílnou sadu: mini rádio + sluchátka, digitální hra, hodinky (nebo kalkulačka). Jméno malíře zveřejníme v Republice a cenu zašleme poštou.

Věříme, že tato soutěž zaujme čtenáře týdeníku Republika ve všech věkových kategoriích.

Redakce

ELEKTRICKÁ VOZÍTKA

.....vždy za nejlepší ceny v ČR!

7499 Kč

Malé i velké

elektrické auta i motorky
od 3 do 8 let (do 40 Kg)

funkce klakson, blinkry, světla atd.
Záruční list 24 měsíců, český návod. Ceny
včetně DPH 22 %. Zakoupit lze
i dobírkou (poštou do 4 dnů !)
! ceny včetně baterie a nabíječky!
bližší informace, technické parametry na

2899 Kč

www.pafaas.regin.cz

Pafaas

Dr.M.Horákové 10/74,LIBEREC 6

tel: 608322323

1999 Kč

3999 Kč

3399 Kč

Oznámení

Sekretariát Praha

Pražský sekretariát funguje v obvyklém rozsahu od 15. července t. r.

Sekretariát Brno

Provoz v obvyklém rozsahu.

Sekretariát Havlíčkův Brod

Od 1. září funguje v plném rozsahu na adrese Na Ostrově 28, 580 01 Havlíčkův Brod, telefon 603 527 683 a fax 569 427 795